

וואד רחל

אה אחי, זה ממש לא בעיה. אתה יוצא בכביש המנהרות, ממשיך ישר עם הכביש הראשי, עד לצומת הראשון, אז אתה לוקח שמה שמאלה, לכיוון אפרתה, וממשיך, אחרי הירידה הראשונה לאפרת, אחרי אלעזר, בצומת של סוף אפרת, יעני אפרת דרום, אתה לוקח שוב שמאלה, עובר את הכניסה להתנחלות, ממשיך עוד, תראה משמאל את אל-מעטרה תעבור את אום סלמונה, רואים שם בצד של הכביש איש הולך, אתה שואל אותו (בערבית עילגת) איך מגיעים לוואד רחל, הוא עונה לך (בערבית מהירה) שאתה צריך לנסוע ישר ואז בצומת שמאלה, ואחר כך שוב שמאלה, ואז מבקש (בערבית מהירה) להיכנס לאוטו. אתה מתרגם לגל מה שאתה חושב שהוא אמר (בערבית מהירה) והיא נותנת לו סיגריה והוא מרליק אותה, אתה פותח את החלון שלך, אבל תפתח רק סדק, כדי לא להעליב, ונושם רק לעתים רחוקות, אז אתה שואל (במבטא עילג) אותו לשלומו, תנהלו (בערבית מהירה) שיחת חולין, הוא עוצר אותך ויודר אחרי כמה קילומטרים מעוקלים של כביש וגבעות. אתה ממשיך ישר כאילו ישר עם הכביש, זה כל הזמן זו ימינה ושמאלה, אבל נשאר עם הכביש, יודר לעמק, אתה צריך לנסוע לאט למה הכביש מסוכן, אבל מהר כי אחרת נדבקים אליך מאחור וצופרים, אתה מגיע ללמטה ופונה שמאלה בצומת איפה ההאמר הגדול, וממשיך הלאה לתוך המון כפרים, כאן אתה כבר לא תזוהה את הדרך, הרי נסעת אותה מזמן זוכר? אז זהו, כאן אתה כבר לא זוכר, הדרך נכנסת לכל מיני כפרים, מדי פעם ירושלים נפרסת בסיבוב, אין לך מושג איפה אתה, איפה שקופצת לך המחשבה שבטוח זה היה יותר קצר, אז שמה אתה מפרסם וחוור דרך הכפרים, אל ההאמר, למעלה, עובר שוב את אום סאלמונה ומעטרה, וכמעט ליד הצומת של אפרת קופצת בבת אחת הפנייה הקטנה שמאלה (שעשכשו היא תהיה לך מימין כי אתה בא הפוך), אתה צריך לעצור בבת אחת ככה שהאוטו כמעט יתהפך, לעשות רברס עצבני לקחת את הפנייה ולנסוע ישר עד השער הגדול הנעול. אז אתה מתקשר מספר, אל תצפה שהשער ייפתח פה זה לא קיבוץ, זה המספר של איברהים, הוא אומר שבשבת המתנחלים סוגרים את השער ואי-אפשר להיכנס משם, ואומר לך תיסע עוד הלאה ותפנה שמאלה במסגד של מעטרה, אז אתה חוור, אתה עובר את מעטרה, שואל קברוצה של נשים וילדות הן אומרות לך משהו שאתה לא מבין, ואתה שוב מפרסם וחוור אחורה ופונה בפנייה, לא הראשונה, אלא זאת שגל בחרת באקראיות, נכנס שמה, תיסע קצת לפי אינטואיציה, אתה תראה זה לא בעיה, מקסימום תעשה סיבוב שניים, עד שאתה מגיע לצומת בלמעלה של מעטרה, איפה שתמיד יש את הגז הזה, ונכנס לכפר שכבר הולכים בו אנשים כי השמש החום נפל, תיזהר על הילדים שירדו לך לתוך הגלגלים כשתגיע למסגד ותיקח שם שמאלה בכביש תלול-תלול כזה, אי-אפשר לפספס אותו, תשעים מעלות, תיזהר שמה, למה באיזשהו שלב האספלט פתאום נעלם והכביש הופך להיות דרך עפר וסלעים

שלא בנויה למזדה שלך, אז שויה שויה, גם לא רואים כלום, תיסע בדרך, היא תרד עד למטה, ואז תסתובב חזק ימינה, ושמאלה, תנחש איפה לפנות כמה פעמים פשוט לפי איפה השביל טיפה יותר רחב, כאילו נסעו בו, אתה ממשיך ככה איזה חצי שעה-ארבעים דקות, לתוך החושך, אתה אמור לראות מדי פעם איזה אור מאיפשהו, אולי מסגד, כפר, משהו יקפוץ לך כבר לעין, ככה אתה מגיע למזלג גדול, תרים שם טלפון לאיברהים שוב, הוא לא יענה לך, אבל איזה אוטו יעבור לידך ותשאל אותו איך מגיעים לוואד רחל, והוא ישאל את מי אתה צריך ואתה תגיד שאת איברהים, תנסה לעקוב אחריו, הבעיה היחידה שאיזו טרנטה פתאום קופצת שם ביניכם ונוסעת ממש לאט, אז אתה תאבד את זה שהיה אמור להדריך אותך, אבל איכשהו אתה תסתדר, אל תדאג, אתה תגיע לאיזו כניסה קטנה ואחורית לכפר, ובדיוק איברהים יתקשר לשאול אם הסתדרת, ואתה תגיד שכן, ותראה אותו שמה מנופך לך, הוא ייכנס לאוטו אז אתם נוסעים פשוט כמו שהוא אומר, אל תדאג הוא יודע, ואתם מגיעים לבית של מוסטפה, איפה ההפגנות היו יוצאות? שם. אז אתה יוצא מהאוטו והשמיים נשפכים עליך כמו מתוך ביצה, אבל קר שם אש, תשים לב אחי, תלכש משהו, תיכנס לתוך הבית, שלוש ספות זקנות מצטנפות שם ומפצחות את האוויר בשיניהן, גם שם קר זה לא יעזור, וצריך לחכות קצת, למה הנהג של המונית שלקחה את האחרים לא יהיה מוכן לורדת בדרך עפר אז איברהים נוסע להביא אותם, ובסוף אתם רואים שם את הסרט, שמקץ מתיז אותו על מפת שולחן שתלויה על הקיר. זה מדכא רצח, אל תגיד שלא אמרת לך, "הסיפור שלנו" של ברגותי. תינקות שרופים מעזה וסטטיסטיקות של חלוקת משאבים, עם קצת מניפולציות רגשיות, ובסוף הסרט בשיחה עם שני הסטודנטים הפלסטינים שהומינו אותך, הם יספרו על המאבק שלהם, על התקוות שלהם, הם יספרו איך לא מזמן המתנחלים של אפרת סגרו להם את המים לשבוע ומאה עשרים תרנגולות מתו, הם יספרו איך החיילים מתאמנים בחצר של בית הספר, איפה החומה תעבור, כמה זמן לוקח להגיע לבית לחם, הם יספרו כל מיני דברים, ואתה יכול לשאול איך אפשר לעזור, אבל הם יגידו - זה שאתם באים להיות כאן איתנו זה כבר עוזר, אז עזוב, אל תשאל אפילו. שתיקה תיפול שם על רצפת הקרח ואז יחדו לכם, אבל אתם תודו להם, ויהיה לכם עצוב וקר, ותצאו חזרה החוצה כדי לעשן, ותראו את פלסטין מתברדת ברוח הקרה העצובה של הערב, ואז תיכנסו לאוטו, כנסו שישבה בשלך, ותיסעו משם עם חור בבטן. לא בעיה אחי. אם אתה מסתבך, תרים טלפון.

אורי עגנון - אקטיביסט ירושלמי, מלחין וכותב.